

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

E foarte grea situațiunea ce ni s'a creat în patria noastră, și adeseori stăm la îndoială, dacă vom pute ori nu să rămânem până în sfârșit consecuenți cu noi înși-ne.

Adunarea comunală din Sătmar a hotărât să nu mai tolereze în mijlocul ei pe dl dr. Vasile Lucaciu, profesor de limba și literatura română la gimnasiul de acolo.

Motivul acestei hotărâri este, că dl dr. Lucaciu s'ar fi compromis prin uneltilile sale naționale românesce.

Dl dr. Lucaciu a făcut apel contra hotărârii, ear' ministerul de interne a cassat-o pentru cuvântul, că faptele „nepatriotice“, de care e bănuț dl dr. Lucaciu, nu au fost dovedite.

Asupra acestei cassări s'a produs o nouă discuțiune în adunarea comunală din Sătmar, și în cursul acestei discuțiuni s'a produs un curent, care trebuie să pună pe gânduri pe toți oamenii preocupați de desvoltarea pacinică a patriei noastre.

Este un principiu de drept pus mai presus de ori-și-ce discuțiune, că cel ce afirmă ceva compromițător pentru altul, are să dovedească, că-i este întemeiată afirmațiunea. Nu! — ni-se răspunde însă în adunarea dela Sătmar, — acusatul are să dovedească, că acuzarea nu e întemeiată!

Ajunși odată aici, nu mai rămâne decât un singur pas până la anarhiă.

Omul onest rămâne astfel pus la discrețiunea canaliei și a smintiților.

E destul ca un miserabil ori smintit să te acuse, să te bănuască, să te lovească în onoarea ta, pentru-ca să fi osândit, căci e greu, de cele mai multe-ori preste puțință să dovedesci, că este neîntemeiată acuzarea.

Și cine susține această teorie?

Un deputat dietal, unul dintre legiuitorii țerii, unul dintre oamenii chemați a-i cere guvernului socoteală pentru chivernisirea intereselor publice.

Combătând printr'un lung discurs hotărârea luată de ministerul de interne, dl deputat Balint Boros, ține o adevărată disertațiune asupra „agitatorilor“ români și ajunge la următoarele conclusiuni, asupra cărora am dorit să putem trage deosebita luare aminte a cercurilor politice atât din țară, cât și din străinătate.

„Cu toate aceste, — țice deputatul maghiar, — ce găsim din partea unora dintre acesti agitatori lipsiți de conștiință? Găsim, că prin agitațiuni fățișe ațită focul urei de rasă contra națiunii maghiare și hotarele țerii noastre răsună de devisa daco-românismului. Vor să se împartă asupra trupului patriei noastre merit la sfășiare și în nărođia lor nu vor să știe, că toate aceste nu sânt decât iluziuni deșerte, nu sânt decât utopii. Nu vor să știe, că cu junghiul ucigaș, de care vor să se folosească contra noastră și cu care ne amenință pe noi, își stâng propria lor vieată.

„Acesti agitatori se feresc a setrada, căci sânt unelte netrebnice, ba chiar simbriași ai unui dușman comun, care,

pentru-ca să-și ajungă scopul, are trebuință să ne pună în adversitate, pentru-ca slăbindu-ne astfel unii pe alții și istovindu-ne puterile, să ne poată subjuga și nimici cu o singură lovitură și pe unii și pe alții.

„Cine e acest dușman comun? Cred că e de prisos să-l mai și numesc. După indicările ce le-am făcut, ori-și-cine va recunoască pe colosul dela nord, căci rublele lui și în patria noastră multor oameni nu le sânt mijloace necunoscute.

„Ca să caracterizez în puține cuvinte această mare putere însetată de stăpânirea lumii, ea e doritoare de cuceriri, uresce civilizațiunea, nu alege în mijloace, ca să-și ajungă scopul și să fie stăpână pe situațiune, n'are simțiment pentru libertatea popoarelor și voesce numai să le stăpânească.

„Cum răspătesce ea serviciile ce i-se fac? despre aceasta mai ales „agitatorii“ români ar pute să țină disertațiuni, pentru-ca, ceea-ce e secret public, ei știu foarte bine, că atunci, când armata română i-a salvat la Plevna onoarea militară, a fost răspătită cu Dobroja. Cum sânt agitatorii prin ea plățiți și salarisati, despre aceasta numai ei ar pute să ne dea lămuriri, dacă ar voi s'o facă.“

Mai clar nu se poate formula o acuzare.

Sânt în statul ungar agenți plățiți de Rusia, ca să pregătească spiritele fie pentru o răscoală, fie pentru o tradare de patrie în cazul unui răboiu cu Rusia. Aceasta n'o afirmă vre-o canalie de stradă ori vre-un smintit, ci un deputat dietal. Ba acest onorabil deputat știe mai mult: că acesti agenți, plățiți cu ruble rusesce sânt Români, că trebuie căutați între „agitatorii“ naționali românesce, în partidul, pe care-l reprezentăm și noi, poate chiar în biroul de redacțiune al „Tribunei“, în al „Gazetei Transilvaniei“ ori în al „Luminatorului“, — și te pomenesci, că bine informatul părinte al patriei noastre, are dovede, că „Observatorul“ a încetat, fiindcă dl Barițiu nu mai primesce subvențiunea în ruble, pe care a primit-o până acum.

Nu șcim acum, dacă sânt ori nu oameni serioși, care cred în adevăr ceea-ce le spune onorabilul deputat dietal onorabililor cetățeni dela Sătmar, constatăm numai, că e lucru foarte trist și foarte compromițător pentru statul ungar și pentru guvernul ungar îndeosebi, că se pot spune asemenea lucruri în public, ba se pot susține cu oare-care îndrăzneală.

Alătura cu aceste mai găsim însă și altele.

„Unul dintre țiarele din Budapesta, „Budapesti Hirlap“, vorbind despre o „Românie ungară“ ajunge la următoarea conclusiune:

„Vedem, cum România vecină devine din zi în zi mai dușmănoasă față cu noi, și noi suferim, ca pe marele teritor al patriei noastre ea să-și facă aliați prin bisericile și scolile române și să pregătească nisce scene înfiorătoare ca cele, pe care le-am vădut la 1848 în Ardeal.“

Care va să țică nu numai Rusia are agenți secreți, agitatori cu simbria, soboli politici aici în Ardeal: are și România, vecina noastră și aliata monarhiei.

Ori poate că guvernul României nu este nici el decât o agentură rusească, menită a pregăti terenul pentru cuceririle rusesce în Orient și în monarhia noastră?!

În tot cazul am dorit să șcim, noi, aști dela „Tribuna“, ce fel de unelte sântem socotiți și de unde ne primim simbria, — direct dela Moscva, ori numai indirect, prin Bucuresci, dela Petersburg?!

O lămurire.

Dl Vincențiu Babeș a binevoit a ne adresa următoarea scrisoare, pe care ne mărginim a o da publicității și la care deocamdată n'avem nimic de adaus.

Sibiu 4/16 Iulie 1885.

Onorabilă redacțiune dela „Tribuna“!

Mulțamind mai întâiu de toate acelei amicale atențiuni, care a binevoit a-mi pune pe meașă numărul de astăzi al organului d-voastre, relativ la cele ce exprimați în acestăși număr la adresa mea, nu pot lăsa să treacă un minut fără a vă reflecta scurt și precis; pentru-ca, așa cred, față de d-voastră, nu există trebuința, ear' eu n'am timp astădată, ca să fac multă vorbă.

Da, așa este: atunci când s'a întemeiat „Tribuna“, considerând modul, cum ea s'a întemeiat, și programa, cu care ea a început a debuta; adevă, ca să fie bine înțeles, considerând cum consorțiul ei s'a constituit quasi străin, ca să nu țice contrar — față de comitetul central al conferențelor noastre celor mari, — (onorabili domni dela „Tribuna“ să aibă bunățate a nu perde din vedere, că eu eram exact informat despre toate momentele încercărilor ce se făcuseră pentru o comuniune a întreprinderii,) cum mai departe prin întonarea politice „nemilitante“, quasi contra celei militante a noastre, nu numai eu, ci toți câți real și serios angagiați eram partidei naționale, constrinși trebuia să fim, a bănuț ceva rău și a ne pune pe observare.

Neexact este și nemotivat, că eu am „combătut“ vre-o dată „Tribuna“, sau „mi-am dat silință a discredita pe oamenii, cari se uniseră pentru întemeierea ei“. Prin reflexiuni particulare, obiective, asupra modului de întemeiere și a echivocității programei, atunci când atari reflexiuni se fac între amici și se termină cu conclusiunea: „de, să așteptăm, să vedem desfășurarea forțelor, direcțiunea activității lor, și — atunci ne vom pronunța judecata“, — țice, prin astfel de atitudine nici nu se combate, nici nu se discreditează un lucru bun. Relațiunile mele cătră „Luminatorul“, nu odată au fost exagerate prin „presupuneri“.

Ceea-ce mult mă miră — e, că cuvintele mele din dietă, despre „Tribuna“, în tot modul greșit și nenatural se explică, numai în cel simplu și logic și direct politic nu.

Din ce motiv am țice eu că — nu cetesc „Tribuna“?

Simplu — pentru-ca e adevărat. Dar' — ce mă îndeamnă, s'o spun eu aceasta?

Mă îndeamnă rațiunea logică și politică, ca să fac a se pricepe, că — n'am preocupațiuni directe, că judec nepreocupat asupra subiectului de care se lucră.

Firește, dacă ministrul justiției venia cu răspunsul seu la interpelațiunea mea, reflexiunile mele la acel răspuns luminau cauza astfel, încât sigur dispăreau nedumeririle d-lor dela „Tribuna“ și acestia se convingeau, că — cu bună socoteală am țice ceea-ce am țice despre această foaie.

Dar' — de ce nu cetesc eu „Tribuna“? Doară pentru-ca rău scrisă este?!

Nu cred, că aceasta s'o fi auđit cineva din gura mea, nici chiar în discursuri private, în camera carității. Dacă am făcut vre-odată critică asupra stilului d-lui Slavici de când serie în „Tribuna“, a putut să fie cel mult atăta, că — și aceasta mai vartos în primul period al debutării sale, — tot mai bine corăspunde acest stil în romanț și novelă, decât în politică. Dar' eminența lui pururea am recunoscut-o.

Causa necitirii, în dietă am spus-o — pe jumătate, că este adevă, fiindcă nimene nu este în stare, a citi toate foile. Spuneam un adevăr și voiam a face să se știe, că avem și noi Români multe foi, cari toate a le citi — nu ajunge nime. Acesta e adevărul — pe de-o parte; dar' mai este și alta, care acolo nu era de lipsă, aici n'am nici o șficală a o spune, căci cunoscută este la toți câți mă cunosc mai de-aproape. Nu sânt în stare a prenumera mai mult de două seau trei foi; și dacă citesc totuși vre-o 8—9 foi române, este pentru-ca unele on. redacțiuni au deosebita bunăvoință de a-mi trimite produsele muncii lor spirituale gratis, pentru care amabilitate nu pot destul să le mulțumesc. La cafelele nu merg, că nu-mi eartă timpul și sănătatea; cerc de lectură cu foi române nu avem în Budapesta: ear' foile de cari dispun, pe bani s'au din grație, le citesc cu plăcere, numească-se ele „Românul“, „Observatoriul“, „Familia“, „Gazeta Transilvaniei“ sau „Luminatoriul“; astfel am citit, ori de câte ori mi s'au trimis prin care-va bunăvoință specială, numeri singulari din „Viitoriul“, întocmai ca și din „Tribuna“ și din „Telegr. Român“, și onorab. d. Slavici nu se poate să nu știe ce fel de impresiune, câtă mulțumire a deșteptat în inima mea astfel de lectură ocașională a foii sale, și prin urmare d-sa ar trebui să fie convins, că — bănuțelile, si cu aceasta neînțelegerile dela început, ce le-am explicat mai sus, se află pe calea cea mai bună de-a dispăre; mai pre sus de toate însă, că preocupațiune în sufletul meu contra „Tribunei“ sau a întemeietorilor ei nu există.

Nu pricep deci, din ce motiv politic se sulevează chiar acuma această cestiune în fruntea stimatului organ național „Tribuna“, de nu cumva tocmai pentru a se constata în public, restabilita și fericita armonie.

Dacă acesta a fost scopul, eu cred că i-am corespuns. Cu salutare frățească.

V. Babeș.

In cestiunea ajutorului de sta

Între preoții din archidieceza gr-or. s'a produs oare-care nedumă cauză, că nici până acum nu li s'a comunicat oficială despre hotărârea de sinod în cestiunea ajutorului de stațiu. Nu li s'au dat din partea consistenței lămurite în ceea-ce prive

tarea lor față cu autoritățile politice, care stăruie, ca ei să ceară a fi împărțesiți din acest ajutor.

Nu ne îndoim, că comunicarea se va face și instrucțiunile convenite se vor da cât mai curând. Cât pentru aceia dintre părinții, care s'au adresat la noi, cerând să le spunem părerea noastră, îi rugăm să aibă în vedere, că noi numai din punct de vedere politic putem să privim chestiunea.

Sinodul a hotărât, ce-i drept, ca consistorul să-și „facă datoria“ față cu preoții ce vor fi nesocotind hotărârea luată de dînsul, cerând să fie împărțesiți din ajutorul de stat; credem însă, că această parte a hotărîrii nu are nici o importanță practică și ne îndoim, că consistorul va pedepsi pe vre-un preot numai pentru-că va fi primit ajutorul de stat fără aprobarea autorităților bisericești.

Preoții însă trebuie să-și tragă seama cu opiniunea publică, și noi îi putem încredința, că se pun în conflict cu credincioșii, dacă cer ajutorul de stat și își creează o pozițiune foarte grea în societatea, în care trăiesc, și față cu care guvernul nu poate să-și scutească. Are guvernul mijloace să silească consistorul a-i cruța, nu are însă nici un mijloc de a înăbuși disprețul public, la care se expune preotul, care cere și primesc ajutorul de stat în condițiunile, în care i-l oferă guvernul.

Aceia dar' dintre preoți, cărora prea puțin le pasă, dacă vor fi ori nu stimați și iubiți în cercul, în care trăiesc, pot să primească ajutorul de stat și bine fac, dacă îl primesc, căci pentru asemenea oameni pare a se fi rezervat acest ajutor; aceia însă, care țin se poată umbla cu capul ridicat, să nu se expună la disprețul oamenilor și la batjocura copiilor din satul lor, aceia se vor feri de „ajutorul de stat“, câtă vreme nu vom fi ajuns, precum trebuie să sperăm, la o schimbare a curentului public.

Le atragem dar' atențiunea asupra următoarelor declarațiuni făcute prin coloanele „Gazetei Transilvaniei“ de părintele Vasilie Basarab din Romos:

„Reputațiunea mea fiind atacată prin scirea adusă în nr. 137 a. c. a preșutului țiar ce redigeți, cu deosebire în pasagiul ultim, unde se dice: „daună de numele ce-l poartă, drept aceea după ce de abia ați am sosit din comună, după o absență de cinci săptămâni atacat fiind și din partea credincioșilor mei vin a declara în public acea scire de o scornitură tendențioasă, deamă numai de urătorul ei, căci eu nu am primit, nici am petiționat după acei 100 fl. din mila împărătească“.

Sinodul a respins ajutorul de stat anume pentru-ca preoții să-și poată păstra

buna reputațiune și să nu fie puși în conflict cu credincioșii, pentru-ca biserica să fie scutită de ori-și-ce disensiuni produse din cauze politice.

De aceea nici din cele patru mii de florini puse la dispozițiunea Înalt Preasfinției Sale Părintelui Metropolit preoții nu trebuie să ceară a fi împărțesiți decât în cazul, că această sumă se va distribui cu concursul consistorului.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

Premierul englez Lordul Salisbury încearcă acum a se face popular și prin dispozițiuni, care se raportează la ridicarea bunăstării poporului englez. În modul acesta dorește dl Salisbury a-și asigura succesul la alegerile generale iminente. Într-o ședință a camerei lordurilor a pledat premierul pentru o măsură, prin care mai multe mii de muncitori vor să-și capete ocupațiune. E vorba de proiectele pentru canalizare și căile ferate, prin care întreprinderii vor primi împuternicirea, de a solvi acționarilor în decursul clădirii interese din capital, prin ceea-ce s'ar pune o mulțime de bani în circulațiune și o mulțime de muncitori și-ar căpăta ocupațiune.

În ședința de alaltăieri a casei de jos engleze a declarat ministrul de război cu prilejul discuțiunii asupra unui credit ulterior pentru înmulțirea armatei cu 35,000 oameni, că guvernul nu are intențiunea se înmulțească armata, dacă nu ar veni cumva la mijloc acele eventualități, pentru cari s'a pretins creditul de unsprezece milioane. Deși, duse ministrul, nu am de loc intențiunea a întrece pretențiile, pe cari le aveau antecesorii mei cu privire la cesțiunea afghană, guvernul trebuie să se țină strins de obligamentele, pe cari le-a luat față cu Emirul din Afganistan. — Se sperează, că negocierile cu Rusia se vor termina în curând, până când însă acele nu vor fi terminate cu desăvârșire, guvernul trebuie să mențină starea pregătirilor, ceea-ce a aflat de lipsă a o face și guvernul de mai înainte. În urma acestor declarații camera a acordat creditul. Cu privire la Egipt „Pol. Cor.“ comunică, că sînt simptome foarte serioase, cari întăresc scirile despre o convențiune, pe care are de gând a o încheia cabinetul Salisbury cu Poarta în privința expedițiilor de trupe la Sudan, și că dl

Salisbury se bucură de o întîmpinare mai amicală la Poartă, decât antecesorul seu în funcțiune. Se dice, că pașii pipăitori, pe cari i-a întreprins cabinetul la Poartă au avut acel succes, că acum se poate deja cugeta serios la oferte pozitive.

Crisa ministerială din Spania s'a resoltat. În locul ministrului de interne demisionat, Romero Robledo, va pași prefectul din Madrid, ear' portofoliul de marină îl primesc vice-amiralul M. dela Pezuela y Lobo.

Relativ la neutralizarea canalului Suez se comunică din Paris, că în chestiunea aceasta încă nu se va pute face nici un act diplomatic, până când nu se va efectua la Londra publicațiunea documentelor privitoare la această afacere.

În Belgia s'a descoperit un complot anarchist, care a produs mare ferebere. Au fost arestate 15 persoane de deosebite naționalități. Domnesce credința că prin aceasta s'a descoperit o conspirațiune foarte întinsă. Autoritățile păstrează cel mai mare mister și refuză ori-ce informațiuni. Ele au reușit, se dice, să dea de urma unor fapte autentice, după cari se pare că conspirațiunea era îndreptată contra vieții unui suveran străin. Printre cei arestați se află doi Ruși și doi Francezi, pe când ceilalți conspiratori sînt Belgiani. Se face o mare laudă poliției, care a urmărit pe tăcute și fir cu fir conspirațiunea, până când în cele din urmă a putut să pună mîna pe toți conspiratorii.

Desființarea curții cu jurați din Sibiu

Am reproduc vocile de bucurie ale alor două țiare mari maghiare din capitala Ungariei — a unui țiar guvernamental, „Nemzet“ și a opoziționalului „Pesti Napló“. Toată țiaristica maghiară însă saltă de bucurie pentru această măsură luată de guvernul maghiar pentru a ne face „să fim mulțumiți“ cu starea actuală din Ungaria. Lucru firesc, că și foile maghiare mai mici din capitala Ungariei și din provinciile folosesc același ton, cu deosebirea numai, că aceste privesc în această măsură cauza salvată a maghiarisării și vorbesc mai naiv, căci sînt conscie de naivitatea politică a cetitorilor lor provincialiști, pe cari îi cred, că își închipuiesc, că acum „Maghiaria“ e destul de tare pentru-ca să iee contra naționalităților ori-ce măsuri. Noi sîntem însă de părerea, că tocmai acest public maghiar cetitor mai mărunt dela sate e consciu despre aceea, că în țeară nu se petrec lucrurile cu „puternicia“ statului „maghiar“ tocmai așa cum o cred

cei din orașe. E cam departe realitatea de fantazie. Înțelegem să se scrie pentru acest public maghiar dela sate, că popor mai cult ca Maghiarii nu există în lumea întreagă, căci Maghiarul o crede, înțelegem să scrie, că Maghiarii ar fi fiind aprobați și temuți de toată lumea, că noi și celelalte naționalități sîntem uitați de lume și neputincioși. O înțelegem să scrie așa ceva, căci omul fără cunoscință de lume, provincialul maghiar, mândru din firea lui, o crede, — dar' nu că Românii sau alte naționalități din Ungaria nu mai există, aceasta nu o înțelegem, căci provincialul scie, că există Români, Sași, Slovaci, Ruteni și că aceștia nu vor renunța la viața lor, o scie, că sînt mulți, o scie, că nu sînt așa de „necrescuți“ și sêlbatici“, cum o spun țiarele lor. Acești provinciali simțesc de sigur, că o să aibă de trăit cu acești „străini“.

Pentru completarea revistei articolelor țiarelor maghiare, reproducem acum deci și vocile câtorva țiare maghiare mai mici asupra desființării curții cu jurați din Sibiu.

„Pesti Hirlyap“ scrie:

„Arareori am cetit cu mai mare mulțumire o ordinațiune ministerială ca și aceea, pe care a adus-o foaia oficială despre desființarea curții cu jurați din Sibiu. Era timpul suprem de a lua în Sibiu din mîna cetățenilor statului constituțional unul dintre drepturile cele mai frumoase, cu care curtea cu jurați din Sibiu a abuzat de nenumărate ori în modul cel mai scandalos, cu care a acoperit, asemenea unui scut puternic, scandalele țiaristice ale agitatorilor naționalităților, — acel drept, care a fost o armă ascuțită în contra statului maghiar, în contra păcii sociale și a ordinii publice. Ori de câte ori guvernul s'a decis de a-i trage la răspundere pe turburătorii, cari fanatisează sistematic massese, totdeauna curtea cu jurați din Sibiu i-a luat sub scutul seu. Verdictele sale de achitare dovedesc înaintea țerii și a lumii, că la noi se pot sêmăna, fără de a fi ajunși de pedeapsă, dinții bălaurului, din care se îndatinează a răsări atrocitățile, revoaltei și ale războiului civil.

„Înzadar ar fi indigitat organele opiniunii publice maghiare la faptul, că aceasta e o caracteristică numai a unuia dintre cele mai liberale țeri pe pămînt. Agitatorii și cu deosebire masa brută nu privesc în verdictele de achitare altceva, decât un protest în contra „volniciei“, în contra „barbarismului maghiar și a forței“. Nici când nu s'au cugetat a da legii de presă maghiare tributul convenit al liberalității, din contră glorifică juriul, care și-a uitat de datorița sa, ca pe o cetate scutitoare în lupta contra „volniciei maghiare“.

Foița „Tribunei“.

Doamna cugetării.

Cu cât secolul trece, melancolie îl cuprind precum umbrele se coboară pe pămînt la sfrîșitul țilei.

Născut în purpură și în tumultul bățăliilor, acest secol a vădut lucruri atât de mari, încât pare sătul de glorie.

Războiul, puterea, poezia, libertatea, au exaltat pe rînd tinerețea sa.

Acuma el se odihnesce. Ca bătrîni, își adună amintirile, trăiesc prin cugetare ear' nu prin acțiune.

Cei din urmă ai sei copii de predilecție au farmecul trist al plantelor crescute fără de soare. Mai sînt visători în acest crepuscul, filosofi gingași, poeți, sculptori, dar' unde sînt luptele și operele uriașilor?

Din epopea napoleoniană și din epopea romantică rămănea unul, unul singur, și era destul!... Nu de mult ne-a lăsat.... Ceialalt, slabe urme ale unei rase puternice, pot să dică, după ce au vădut:

„Veu trop tard dans un monde trop vieux.

Clădirile minții virile trebuiau să aducă în lume.

Heracleu, desarmat, se odihnesce, îmbracă pielea leului.

acele, care cu ușurință au ajuns la țara cugetării, între acele care vor lăsa urme în pasul lor, Carmen Sylva se distinge,

nu pentru-că e regină, căci coroana nu strălucese cât steana pe carea firea i-a pus-o în frunte.

Carmen Sylva n'avea nevoie de coroană. Cel mai dragă din nemulțumiți, Paul Bourget, n'ar respinge cele mai multe din cugetările unei regine, aceasta carte duioasă care alătură pe autoarea ei lîngă La Bruyère, ca un crin lîngă un stejar.

Când mintea femeii se arată, are o formă mîndră și gingașă. Bărbatul fauresce și sapă, femeia sculptează. Cine a analizat oare durerea ca Carmen Sylva? Cartea aceasta îți dă o simțire dureroasă și dulce.

Moartea unei copile unice, lovind pe Regina în fericirea sa, făcî ca să-și isbucnească din inimă strigătele de desperare care ni se par frumoase foarte, pentru-că foarte adevărate sînt.

Cât de adînc a studiat ea viața ca să ne învețe ca s'o răbdăm! Cum și-a rupt aripile în contra realităților! Cu ce simțimînt de mîhnire depărtat-a ea delă gură păharul, sciind că va gusta din el amarul!

Nici odată nu s'a exprimat în mai puține cuvinte nici s'a arătat atât de bine perfecțiunea sufletească și imperfecțiunea firii.

Simțirea curată a femeii, simțirea limpede ca cristalul, în care visurile înflorește ca florile sub străcețea apă, mai dă un farmec nespun acestor suferințe pe care un suflet de elită le-a rafinat.

Elisaveta-Paulina-Otilia-Luisa, fiică a prințului de Wied și a ducese de Nassau, soră a reginei Svediei, avî din educație un curagiu și o sciință superioare sexului ei. Prințul de Wied,

cuprins încă de ideile veacului al opt-spre-decelea își petrecu tinerețea în călătorii depărtate, în America și în alte țări, de unde aduse amintiri literare și științifice de preț. Foarte învățat fiind, prețind dulceața severă a muncii, își dădu gingașa copilă la studiile cele mai serioase. Ea plânse prea curînd. În vîrsta în care puternicele simțimînte se deșteaptă în inimă, ea a fost față la suferințele și la moartea tînerului frate, al cărui ânger păzitor se făcuse.

Ca să i-se îndulcească voința acestei dureri, prințesa a fost trimisă la mătusa-sa, marea ducesă Elena a Rusiei.

Marea ducesă își datoră influența la curtea meritul ei personal mai mult decât născerii sale; ea, prelîngă grațiile femeii avea forța unei minți bărbătesci. Salonul seu era șingurul centru în care se adunau toate inteligențele, tote talentele, în care se arătau femeile cele mai strălucite ale minunatei curți a Rusiei.

Ce scoală lumescă pentru o prințesă, scăpată din singurătatea castelului de Neuwied!

Ascultînd convorbiri serioase și adînci, tînera fată învăța a deveni regină. În acest mijloc se desvoltă noblețea firească, grația nemărginită a manierelor ei, genul deștept, fin, parisian al vorbirii sale.

La marea ducesă Elena, prințesa Elisaveta deveni eleva lui Anton Rubinstein, care a dedicat apoi una din cele mai frumoase opere ale sale, Sulamita, Carmen Sylvei.

Moartea grabnică a tatălui seu lovî atât de crud pe prințesă, încât aproape a fost să moară.

Jalea-i ani întregi nu se sfîrși. În fine, mama sa voi s'o ducă la Berlin. O întîlnire cu prințul Carol al României a fost rezultatul acestei călătorii.

Gusturile artistice ale prințului dădură înțâielor convorbiri o atracție puternică pe care o făcî și mai putîntă figura și curtoasia sa. Căsătoria se celebră la 15 Noemvrie 1869.

Carmen Sylva aduse în noua sa patriă tot focul inimii sale de femeie, toată vultorea închipuirii sale de poetă.

Dela început, ar fi putut lua ca devisă: „Farmec tot“.

Țeara întreagă se asociă la bucuria ei maternă, întreaga țeară duse doliul copilei sale.

Patru ani de țile această vajnică regină fî sfărîmată. Boala înceată, crudă, neiertătoare, o tortura, luându-i încetul cu încetul puterea mînilor, picioarelor.

Cei cari au vădut-o atunci, nu vor pute uita heroismul ei în suferință.

Regina fî trimesă la băile dela Schwaninge. Schwaninge e în Olanda, în Olanda e Amsterdam: providența duse pe bolnavă la doctorul Mezger care, în cinci săptămâni, o însănătoși ca prin minune.

Frumsețea, tinerețea, puterea, speranța, toate i-se întoarseră de odată.

Ea se întoarce schimbată în Bucuresci.

Războiul ruso-turc isbucni.

Aici e cea mai frumoasă pagină a vieții acestei femei.

În capul ambulanțelor, îmbrăcată în uniforma Crucii-Roșii, suverana nu mai e decât o

„Aceste au fost stări nesuportabile și e daună numai, că guvernul le-a tolerat atâta timp.

„A trebuit se vină verdictul indignator pronunțat în cunoscutul proces contra „Tribunei“, pentru-ca lucrul se 'i-se pară prea mare ministrului-president, Coloman Tisza. Douăzeci de șefi de cabinet din străinătate ar fi făcut acest pas deja de mult. Brațul de fer al unui Bismarck, căruia puțin îi pasă de constituționalism, ar fi sdrobit de mult astfel de anomalii ale instituțiilor curții cu jurați, dar' Coloman Tisza, cu care agitatorii identifică atât de bucurosi „volnicia“ întregului stat maghiar, a hesitat timp de ani mulți din respect cătră libertatea de presă, până când s'a decis la luarea acestei măsuri“.

„Budapesti Hirlap“ scrie tot din acest incident:

„Curtea cu jurați din Sibiu avea de a judeca în procesele de presă ale celei mai gingașe părți de țeară a Transilvaniei. Ei 'și-au exoperat aceasta și apoi au exploatat noul privilegiu în contra noastră, au continuat timp de mai mulți ani cele mai puternice agitațiuni și conspirațiuni contra statului în sciința că nime nu-i pedepsește, deoarece-je jurații lor nu 'i-au condamnat nici când pentru delict de presă, ori cum se-i fi vătămât pe Maghiari și se fi agitat poporul în contra acestora. Așa a și fost; în timpul din urmă au mers însă domnii Sibieni atât de departe încât n'au condamnat nici pe agitatorii valachi. Pauler a pus capăt acestei stări nesuportabile, care în foile valache era o provocare formală spre agitație desperată: el a cassat curtea cu jurați din Sibiu și a transpus judecătoria de presă la Cluj. Aceasta a fost bine făcută și și era de lipsă. Bine, fiindcă prin aceasta li s'au arătat Sibienilor că s'a rupt firul guvernului maghiar și că ei își strică și-și mai mult, dacă sufer mai departe calumnia în contra statului maghiar. Statul ușor se poate lipsi de Sibienii renitenți, dar' Sibiu numai anevoi se poate lipsi de stat. Din Sibiu se poate transpune în un alt oraș nu numai curtea cu jurați, ci și comanda de corp, academia de drept, autoritățile financiare, eventual și oficiul comitatens și tribunalul, ba chiar și filialele de bancă.

„Kolozsvari Közlöny“:
Vorbind de însuflețirea Maghiarilor pentru libertate continuă:

„Presa națională a lipsit-o încă de o iluzie pe națiunea noastră mult însuflețită și mult înșelată. Ne-au răcit însuflețirea.

„Acum simțescă dar' înghetul ei!..... Las se vină curtea cu jurați la noi; Ddeu ne ferească ca se judecăm pe nedrept“.

Ne spune apoi diarul Clujan că nu invidiază progresul țărilor vecine și apoi de sfârșit adaugă:

„Dar în pornirea noastră de frățietate nu concedem din continuitatea de drept istoric

soră de caritate. Ea-și petrecea zilele într'un spital creat din banii sei, făcând pansamente, tumând doctorii, liniștind pe unii, încurajând pe alții, dând sănătatea ce-o recăștiga, îngrijindu-se de toate, afară de persoana ei.

Armata, cuprinsă de recunoștință, plăti prin cotizație execuția unui grup în care regina e reprezentată în uniforma de ambulanță dând doftorii unui soldat rănit.

România câștigase, cu sângele ei, dreptul de a proclama independența ei și regalitatea.

Încoronarea se făcu la Metropole. Țeranii, venind din toate părțile în hainele lor pitoresci, umpleau stradele. Eroiții răniți dela Plevna și dela Grivița făceau parte din cortegii.

În mijlocul entuziasmului unui popor vâdând că se realizează în sfârșit o idee mare patriotică, coroana regală, turnată din oțelul unui tun luat dela dușman, a fost pusă pe fruntea suveranilor. . . .

De atunci țeara nu mai are istorie (!) și regina își petrece ceasurile de odihnă cu pictura, cu muzica, cu poezia și cu... arhitectura.

Regele, artist ca și dinsa, a plănuțit ca se se înalțe în munți minunatul castel dela Sinaia. Regina a urmat lucrările cu interes. D. Stoerr, ales de regele Carol, a desvéluit geniul, pe care Francisc I îl răsplătia la sculptorii italieni însărcinați de a împodobi castelul dela Fontainebleau.

Sculptorii în lemn dela Sinaia, inspirați din secolul al șese-spre-zecelea, dar' nu copiate, având originalitatea lor, fac din acest palat un monument poate unic în lume

și din rezultatele luptei nici cât e un fir de păr, și pe acela, care sumuță pasiunea oarbă a societății, care falsifică tradițiunile, care se încumetă a se pune în calea legii, care nutrește astfel de aspirațiuni ce duc la destrămarea statului, — pe acel om îl vom condamna.

„Foaia lui o vom controla însă și mai departe“.

Emigrarea Rutenilor din Galiția în Rusia.

Oficiosul rusesc „Varşavsky Dnevnik“ primesce din Leopold următoarea corespondență:

„Naționalitatea rutenă din Galiția e acum foarte preocupată de ideea emigrării în Rusia. Oamenii scriresc continu pe la redacțiunile noastre și pe la cunoștii nostri patrioți, că unde se meargă și cătră cine se se adreseze în străinătate. E curios, că chiar oameni cu prindere și regulați voesc să treacă în Rusia. Cel ce are mai mulți fii și ar dori să-și țină posesiunea intactă pe seama unuia dintr'aceia, dă cu plăcere bani celorlalți, ca să-și cumpere pământuri în străinătate. Aceia, cari au cumpărat deja pământuri în guvernamentul Volhynia, sânt foarte îndestulți cu soartea și provoacă și pe alții, ca să-și părăsească patria, în care n'au nici pânea de toate zilele, nici alt câștig, și se treacă în Rusia ca colonisti.

„Și e de tot avantajos pentru Rusia, ca astfel de locuri, unde s'a înrădăcinat catolicismul, să întărească pe noul și muncitorul element rusesc, care ține că ortodoxia e în special o religie rusească. Încât pentru Galiția, aceea n'are ce să suferă nici dacă ar emigra în modul acesta o sută de mii de suflete, din contră, aceea ar fi numai spre binele ei, pentru-că cei remași acasă cumpărând pământurile celor emigrați, își asigurează mai bine economia.

„În ceea-ce privește trecerea la religieuna ortodoxă, sunt foarte multe comune, cari stau gata de aceasta, îndeosebi după-ce la alegerile din urmă s'au convins, că numai ortodoxia poate să le mântuască biserica și naționalitatea de perire.

„Vedând că la alegeri mitropolitul rutean atrămă dela Roma, că a vândut pământul rusesc magnaților poloni, că pentru candidații sei corțesece în măsură mare nu numai Polonii, ci chiar și Ovreeii, poporul a venit la acea conștiință, că până când va exista unirea și până când în scaunul metropolitan vor șede astfel de mame-luci, nu se va pute pune stavilă polonizării și catolisării proprietăților rusesci. Forța lucrului stă însă într'aceia, că preoțimea părtinește unirea pentru pânea de toate zilele, și în frica lor de Poloni și de Roma, primesc unirea din toată inima. Din această cauză se întâmplă apoi, că trecerea la confesiunea ortodoxă se întâmplă numai sporadic.

În apartamentele reginei, solemnitatea stilului e relevată prin profusia de obiecte de un gust distins, prin draperii de stoffe splendide, prin tablouri prețioase și strălucite flori.

Sala de muzică, lipsită de ori-ce podoabă prisoselnică, e considerată ca o cap-d'operă.

Căptușită cu lemn și încungiurată cu staturi, ca un cor bisericesc, ea scutesce pe musicanții de mișcare nesuferită a scaunelor, și prin maiestoașă ca orinduală, impune dela intrare o tăcere religioasă. Geamurile zugrăvite reprezintă scene din poetul național Alexandri.

Când regina atinge cu frumoasele sale mâni orga, acompaniată la piano de princesa Alexandre Bibescu, armonia, lumina slabă în care se arată grația acestor două femei, ale căror rochii albe se deosebesc pe fundul gotic, ca figurile luminoase ale lui Albert Durer pe un părete de lemn negru, transportă pe spectatorul privilegiat în lumea Legendelor.

Cu toată aureola, cu care e încungiurată, această regină e prea modernă. Pătrunsă mai mult de datorii ei, decât de drepturile ce le are, ea pare a pune în practică axioma: „Regii sânt făcuți pentru popoare“.

Dând-o României, Dumneșu, care nu face nimic îndeșert, a vrut să unească două poezii.

Ca României, Carmen Sylva e din lumea nouă prin idei.

Puși la hotarele civilizației, României avură în totdeauna onoarea de a participa la dinsa și de a o apăra. Mai întâiu trimisi de împărații

„Banca ruteană, laudă bunului Dumneșu și capitalistilor ruși, se îmbunătățese. Încerderea e restabilă, banii elocați nu se mai scot afară; veduile, orfanii și alții cari au elocat bani, a căror capitale sânt mântuite, dau expresiune, recunoștințelor lor. De altmintre toate stratele pământului rusesc galițian au fost amenințate de o mare catastrofă. Dacă nu ne-ar fi sosit ajutor din Rusia, instituțiunile noastre ar fi ajuns în mâinile Polonilor, mai mult de patru mii familii de ale țerenilor nostri 'și-ar fi pierdut posesiunile, agitațiunile în contra „muscophililor“ nu ar fi cunoscut margini, s'ar fi întărit separatismul rutean și ar fi prins rădăcini afunde în detrimentalul ideii naționale. Sărăcirea clasei noastre de mijloc ar fi produs stagnație, ba chiar și crisă pretutindena. N'avem destule cuvinte, prin cari am pute să ne exprimăm recunoștința față cu aceia, cari nu ne-au părăsit banca și poporul în momente de așa grea încercare! . . . Pentru aceea Rușii din Galiția vor fi pentru toate veacurile recunoșcători și iubirea lor pentru Rusia e neresturnabilă.

„În general la noi numai la aparență stau lucrurile rău, în faptă toate s'au întors spre bine. În popor începe a se trezi conștiința, și nu există putere, care să fie în stare a-l abate dela direcțiunea indicată de Dumneșu.“

Cronică.

O nouă cale de comunicațiune este în prospect — ne spune „Luminătorul“ — a se deschide în viitor între Timișoara și Dunăre, pe apă! De mult se lucră pentru o întreprindere în scopul ca canalul Bega să se facă și întocmească navigabil pentru năi mai mari cu vapor. Guvernul în fine a încuviințat planurile și astfel se va deschide o comunicațiune pe apă dela Timișoara până în Dunăre — pentru transportul de bucate. Aceste lucrări pretind spese de 9 milioane, în sesiunea de toamnă guvernul va face dietei propunerile necesarii.

„Maghiarii“ primesc pe „Croatii“ în Budapesta. Spre a se ilustra simpatie, ce le au Maghiarii până chiar și la Croatia, la „horvát testvéreink“ (!), cum dic cu mare dragoste foile maghiare, s'a pus la cale un pelegrinagiu „croat“ la expozițiunea regnicolară din Budapesta. După diarele maghiare „frații croați“, cari au venit în capitala Ungariei sub conducerea „Croatului“ Schlesinger, a redactorului organului oficial „Agramer Zeitung“, sânt între alții septemvirul Farkas, vice-comitele Francis, secretarul guvernial Mosinszky, inginerul Altmann, funcționarul cadastral Vuletics, comitele suprem Fodrozy . . . Ear' „frații maghiari“, cari au primit la gară cu „Zsvio“ pe oaspeții din Croatia au fost după diarele maghiare: consilierul ministerial Dr. Hummel, concipistul ministerial Ehrenhöper, Perork, fabricantul Dinghofer . . . Va să dică tot „Maghiarii și „Croatii“, și încă mai cu seamă de cei „guvernialii“ pe scenă!

Grindină. Din Biserica-albă se comunică, că alaltăieri a căzut grindină mare în

Romei să fie stavilă în contra Hunilor și a Goților, ei apărără apoi Occidentul în contra Orientului lui Mahomet.

Poate fi vre-un post mai glorios și vre-o misiune mai înaltă?

Robia regală trebuie să fie grea câte odată pentru această ființă înaripată. Regina se adăpostesce sub operele sale. O traducere a poeziilor Carmen Sylvei se va publica la Paris. Se vorbește de reprezentarea uneia din dramele ei. Ca să fie judecată bine, sânt de ajuns cugețările sale. Regina Elisabeta are deplina înfățișare a tabutului ei.

Albă și sveltă, de o albeață strălucitoare, mergând în nori ca ducesa de Burgonia, sciind să se îmbrace cu un gust cu totul personal, ochii și frumoșii dinți ai ei încântă mai întâiu.

Dar' când vorbește, când pe această frunte, pe care purl ei castaniu fresce undulează, se arată inspirația, când gura ei ia o expresiune gânditoare, când un nort rece pe scânteietoarea sa privire, se simte femeia în regină, se pătrunde sufletul setos de ideal, se ved aripi de vultur pe acesti umeri de ânger. Cartea sa așa ne-o arată: ea se arată precum a fost visată.

Recitindu-se aceste pagine atât de vii și de aduști, te gândești la „Fantasio“ al lui Musset, crezi că 'i-ai luat locul ca să vezi cădând, prin oglindă, lacrimile care curg din ochii unei regine sub dantela vîlului ei.

(„Telegraphul“.)

Etincelle.

oraș și în comunele Iassenova, Iamon și Oravița. Peatra se putea vedă încă pe câmp o oară după tempestate.

Programul concertului, ce-l va da mâne în 17 Iulie 1885 în hala de bere „Habermann“ capela orășenească, este următorul: Partea I.: 1. Uvertura „Der Krämer und sein Commis“ de Fr. Supée. 2. „Traum Walzer“ (Feldprediger) de Millöcker. 3. „Abschieds-Ständchen“ de Herfurth (Piston-Solo). 4. „Organ pentru iubitorii de joc“, polcă de Ed. Strauss. 5. „Traumbilder Fantasie“ de C. H. Lumpije. 6. a) „Hora Severinului“; b) „Hora Nathalie“. 7. „Verwickelte Geschichten“ potpuriu de Haag. Partea II.: 1. „Marș egiptean“ de I. Strauss. 2. Uvertura „O noapte în Venetia“, de I. Strauss. 3. „Loreley Paraphrase“ de Nesvadba. 4. „Angelo Walzer“ de a. Czibulka. 5. „Römischer Zapfenstreich“ de Fahrbach senior. 6. „Bölcsész-Csárdás“ de Ratz Pál. 7. „Narren-Galopp“ de I. Gungl. — Începutul la 6 oare d. a. — Întrarea liberă.

Crisa economică în Boemia. Cu privire la seceta neîntrepruptă, societatea economică a Boemiei va adresa petiții ministerului agriculturii, în care se va cere scăderea impozitelor, ajutoare în bani, reducerea tarifurilor pentru nutreț și complectarea legii privitoare la scutirea de impozite în anii de secetă.

Uniforma studenților ruși. Din luna viitoare August, toți studenții universităților rusesci vor avé o uniformă specială pe care vor fi obligați a o purta la toate solemnitățile universitare. Ea se compune din o tunică, pantaloni și caschetă de postav verde închis. Garniturile și bordura caschetei vor fi de postav albastru închis. O sabie de fantasie va complecta această uniformă.

Varietăți.

(Buteli de hârtie.) Americanii construesc astăzi și buteli de hârtie, după-ce au construit deja atâtea diverse lucruri din acest nevinovat și fraged material.

Hârtia pentru ținut licuide, se compune din 10 părți pastă de cărpe, 40 părți de paie și 50 de lemn. Fie-ce foaie este introdusă într'o baie compusă din 60 părți sânge defibrinat, 53 părți calce în pulvere și 5 părți, sulfat de alumina. După uscarea, hârtia se mai moaie odată. O duzină de asemenea foi se comprimă împreună într'un tipar cald, spre a forma o jumătate butelcă. Jumătățile se împreună apoi două câte două, și, sub acțiunea căldurii și a compresionii, hârtia devine inatacabilă de licuide.

Ea este impermeabilă, nu se sparge și nu se turtesce prin cădere.

(Hârtie din mușchiu vegetal.) În Suedia și Norvegia, mușchiul vegetal, pe jumătate descompus, servă la fabricarea unei hârtii tare ca lemnul, prin supunerea pastei preparate din el la acțiunea unei prese hidraulice. Prin această apăsare, hârtia capătă toate călătările lemnului, fără să aibă defectele: noduri, despicare, așchiere, etc., așa încât lemnul hârtie poate fi întrebunțat cu cel mai mare succes la facerea ușilor și a ferestrelor îndeosebi.

Și mușchiu vegetal dorm cu grămada în munții noștri, nesuperați de nimeni, pe când ușile și ferestrele căminurilor în care locuim, construite cum sânt în genere din lemn încă verde, se închid și se potrivesc ca vai de ele.

Posta ultimă.

Berlin, 15 Iulie n. Împăratul a primit protectoratul expozițiunii iubiliare a academiei de arte, ce se va ține în anul viitor.

Londra, 15 Iulie n. La o interpelare asupra înaintării Rușilor în contra Afganistanului și asupra înmulțirii armatei rusesci în apropierea pasului Zulficar, Lordul Churchill a declarat în casa de jos, că guvernul n'are nici o cunoștință despre înmulțirea de trupe.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEL“

Viena, 16 Iulie n. Circulă fama, că întvederea celor trei împărați în anul acesta nu va avé loc.

Londra, 16 Iulie n. Toate puterile, afară de Rusia, s'au învoit la emisiunea împrumutului egiptean de nouă milioane.

Teheran, 16 Iulie n. Considerabile puteri militare rusesci au sosit în Merv și Penjdeh. Patru regimente de infanterie afgane au sosit din Cabul în Herat; alte patru se află pe cale într'acolo.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Sciri economice.

Starea sămănăturilor. (Raport oficial până la 6. I. c. n.)

Comitatul Albei-inferioare:  n cercurile Vin ul-de-jos, Con a, Ighiu  i Uioara timpul umer; gr ul  i s cara se devoalt frumos; se a teapt  o recoalt  mijlocie; seceri ul se începe în s pt m na viitoare în mai multe locuri. Cucuruzul e frumos  i în parte aruncă floarea; s patul de a doua oară s'a terminat. Or ul e mic la grăunte; ov sul a rămas mic, s'a desvoltat însă destul. Rapi a s'a desvoltat frumos; viile promit o recoalt  bunioară; poame s nt pu ine; f n e foarte pu in. Starea sănătăţii vitelor e mulţumitoare.

Comitatul Bistri a-Năsăud:  n cercul Iad  i Be ineu timpul e ploios, ceea-ce  mpedec  lucrul de c mp. Gr ul e frumos cu excepțiunea unor  inuturi unde se află  i tăciune. Cucuruzele  i ov sul s nt frumose; f n e foarte pu in, nimic t  fiind earba de secetă. Seceratul se va începe abia peste c teva s pt m ni; strugurii s nt frumoi.

Comitatul Bra ovului:  n cercul de sus, de jos,  i în al Bra ovului timpul e ploios; sămănăturile de toamnă s nt slabe; cele de primăvară s nt bunioare - promit o recoalt  mulţumitoare. Recoalta poamelor va fi bună.

Comitatul Cuiculului: Recoalta tuturor speciilor de sămănături promite a fi mijlocie.  ntre porci graseaz  anghina în cercul Szt.-Marton.

Comitatul F g ra ului:  n cercul Branului timpul e ploios; recoalt  bucatelor de toamnă promite a fi bunioară; bucatele de primăvară se direg; f n e pu in.

Comitatul Treiscaune: Exunda iunile au cauzat daune mari; sămănăturile de toamnă s'au recules bini or în urma ploilor, cele de primăvară promit o recoalt  mijlocie; f n foarte pu in; poame destule.

Comitatul Hunedoarei: Gr ul s'a tocmit bine, peste vre-o  ece  ile se va începe seceri ul; s cara e rară; or ul promite o recoalt  mijlocie seceratul va începe în s pt m na viitoare, ov sul e frumos; cucuruzele s nt bunioare; earba a mai prins putere; poamele au suferit de secetă;

viile promit o recoalt  bună; porcii sufer de boală de grumazi.

Comitatul T rnavei-mici: Grăuntele gr ului de toamnă a crescut; sămănăturile de primăvară se desvoalt bine; legumile s nt frumoase; ov sul începe a se  mbun t ti; seceratul va începe numai după 10 Iulie; recoalta promite a fi mijlocie; între vite începe a se ivi boala de unghii  i de gură.

Comitatul Clujului: Ploile au stricat ierburilor; gr ul, or ul, s cara  i ov sul promit o recoalt  mijlocie; cucuruzele s nt frumose, decurge s patul de a doua oară; f n va fi pu in; poame destule; vitele sufer de boala de unghii  i de gură.

Comitatul Mure -Turda: Gr ul va da o recoalt  mijlocie; ovăs va fi pu in; lu erna  i trifoiul au prins putere în urma ploilor; viile promit un cules submijlociu; poame s nt mulţumitoare; graseaz  boala de gură  i de unghii între vite.

Comitatul T rnavei-mari: Furtunile dese au  cauzat daune mari în ierburi  i păduri; gr ul de toamnă e frumos; s cara începe a se coace, are spic  i grăunte frumos; poame vor fi; ov sul e frumos; în un cerc graseaz  boala de grumazi între porci.

(Va urma.)

T rgul de r m tori în Steinbruch.  n 14 Iulie n. s'a notat: unguresci b tr ni grei 35 cr. p n  36 - cr., unguresci grei, tineri 37 - cr. p n  38 - cr., de mijloc 39 - cr. p n  39, 1/2 cr., u ori 40 - cr. p n  - cr. marfă ter neasc , grea - cr. p n  - cr., de mijloc 38, 1/2 cr. p n  39 - cr., u oar  40 - cr. p n  - cr., rom nesci de Bakony, grei - cr. p n  - cr., transito de mijloc - cr. p n  - cr., transito u ori - cr. p n  - cr., transito s rbesci, grei 37 - cr. p n  38 - cr., transito de mijloc 37 - cr. p n  38 - cr., transito u ori 38 - cr. p n  39 - cr.,  ngra a i cu ghindă - cr. p n  - cr. per 4% cumpeni i la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Iulie st. n.

Gr ul (din Banat): 72-74 Kilo fl. - până - cr. 74-79 Kilo fl. - până - cr., (lungă Tisza) 72-74 Kilo fl. - până - cr., 74-79 Kilo fl. 8.20 p n  8.75, (de Pesta) 72-74 Kilo fl. - până - cr., 74-97 Kilo fl. 8. - p n  8.65, (de Alba-Regal ) 72-74 Kilo fl. - p n  - cr., 74-79 Kilo fl. 8. - p n  8.65, (de Bacsk ) 72-74 Kilo fl. - p n  - cr., 74-79 Kilo fl. -

p n  - cr., (din Ungaria de nord) 72-74 Kilo fl. - p n  - cr., 74-79 Kilo fl. 7.70 p n  8.20.

S cara (unguresc ) 70-72 Kilo fl. 6.90 p n  7.02 Or  (nutre ): 60-62 Kilo fl. 6.30 p n  6.50; (de ber rie) 62-84 Kilo fl. 7.60 p n  9.50.

Ov s (unguresc) 37-40 Kilo fl. 6.30 p n  6.60.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6. - p n  6.05; de alt soiul fl. 5.95 p n  6. -

Rapi a fl. 11.25 p n  12.75; de Banat fl. 11. - p n  11.25.

M laiu (unguresc): fl. 5.80 p n  6.25.

Timpul de furnisare.

Gr ul (prim var ) 75 Kilo fl. 9.11 p n  9.13 (per Septembrie-October) Kilo fl. 7.86 p n  7.88.

S cara (prim var ) 69, 7/10 Kilo fl. 6.21 p n  6.23. Cucuruzul (Maiu-Iunie) fl. 6.22 p n  6.23.

Rapi a (August-Septembrie) fl. 11. - p n  11, 7/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.25 p n  27.75.

LOTERIE.

Tragerea din 15 Iulie st. n.

Br m: 81 54 90 21 23.

Bursa de Budapesta

din 15 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates (Renta de aur ung. 6%), bond prices (Amortisarea datoriei c ilor ferate), and various market indicators.

Bursa de Viena

din 15 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates (Rent  de aur ung. 6%), bond prices (Amortisarea datoriei c ilor ferate), and various market indicators.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficial  dela 14 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates (Renta amort. 5%), bond prices (Act. de asig. Dacia-Rom.), and various market indicators.

Un bun corector, cunosc tor de tustrele limbile patriei, se primesce la Institutul tipografic.

[161] 2-3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale c ii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiu , Teiu -Arad-Budapesta, and Cop a mică-Sibiu.

Nota: Numerii  ncadra i cu linii groase  nsemeaz  oarele de noapte.